

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P. F.**, bývajúceho v K., proti povinnému **I. G.**, bývajúcemu v D., **o vymoženie 3 817,30 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 749/1999, o dovolaní I., so sídlom v K., zastúpenej JUDr. T. P., advokátom v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 2. októbra 2012 sp. zn. 1 CoE 5/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 28. apríla 2011 č. k. Er 749/1999-344 neschválil rozvrh výt'azku z dražby nehnuteľností, napísaných na LV č. X. a LV č. X. nachádzajúcich sa v katastrálnom území M. vykonaný súdnym exekútorom JUDr. A. D. na rozvrhovom pojednávaní konanom 26. januára 2005 a zároveň vyhovel námietkam proti rozvrhu výt'azku podaných JUDr. Ing. K. M. a spoločnosťou E.. Námietky proti rozvrhu výt'azku podané J. P. a povinným I. G. zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa podala spoločnosť I. odvolanie, ktoré bolo súdu doručené 30. novembra 2011. V odvolaní uviedla, že napriek jej výzve z 21. júla 2011 je nebolo doručené napadnuté uznesenie a proti predmetnému uzneseniu má právo sa odvolať a preto svoje právo aj využila. Poukázala v odvolaní na dôvody napadnutého uznesenia, v ktorých súd uviedol, že „Podľa ust. § 136 ods. 2 Exekučného poriadku pre poradie oprávneného na uspokojenie z výt'azku exekúcie je rozhodujúci čas, keď bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie“. Pôvodný oprávnený (J. P.) podal návrh u súdneho exekútora ešte dňa 11. augusta 1998 a súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 6. novembra 1998 a dňa 19. júla 2005 na základe zmluvy o postúpení

pohľadávok sa stala právnym nástupcom v exekučnom konaní Er 2544/98 a Er 6940. Po 13-tich rokoch exekučného konania, t. j. po tom, čo jej bola doručená Zápisnica o rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti z 11. júla 2011, že napriek tomu, že voči povinnému I. G. začala exekúciu dokázateľne ako prvá ešte v roku 1998, po 13-tich rokoch je už ako posledná, pričom ako prvý je spoločník povinného. Podľa jej názoru nedokonalosť zákonov, neustále sa meniacia legislatíva, 13-ročné prieťahy súdov nezakladá právo na poškodenie jej práv. Napadnuté uznesenie okresného súdu, ktoré nezabezpečilo rovnosť účastníkov konania, právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivý proces považuje za chybné. Z uvedených dôvodov podľa jej názoru bolo nutné podať odvolanie.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 2. októbra 2012 sp. zn. 1 CoE 5/2012 odvolanie spoločnosti I., Košice odmietol s tým, že účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uznesenia poukázal na to, že podľa § 164 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) rozhodnutie o rozvrhu výťažku sa doručí všetkým osobám a orgánom, ktoré mali byť predvolané na rozvrhové pojednávanie (§ 154 ods. 1), a osobám, o ktorých nárokoch sa rozhodovalo na tomto pojednávaní. Podľa § 154 ods. 1 Exekučného poriadku po schválení príklepu súdom (§ 148) uskutoční exekútor rozvrhové pojednávanie, na ktoré predvolá vydražiteľa a osoby, ktorým sa doručuje dražobná vyhláška podľa § 141 ods. 1, alebo ktoré prihlásili svoje nároky podľa § 140 ods. 2 písm.j/. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že svoj nárok v exekučnom konaní podľa § 140 ods. 2 písm.j/ prihlásil právny predchodca obchodnej spoločnosti I., so sídlom v K., a to J. P., ktorého následne súdny exekútor predvolal aj na rozvrhové pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 26. januára 2005. Z tohto dôvodu bolo preto uznesenie z 28. apríla 2011 č. k. Er 749/1999-344, ktorým boli zamietnuté aj námietky J. P. proti rozvrhu výťažku doručené iba J. P.. Obchodná spoločnosť I., síce tvrdila, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 19. júla 2005 je právnym nástupcom J. P., avšak uvedenú právne významnú skutočnosť v konaní nepreukázala. Z jej podaní z 25. júla 2005 iba vyplýva, že malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky voči dlžníkovi P. G. v sume 500 000 Sk v konaní Er 2544/98 a rovnako voči P. G. vo výške 50 000 Sk v konaní Er 6940/00. Odvolací súd vyslovil, že podľa § 218 ods. 1 písm.b/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený. Vzhľadom na uvedené konštatoval, že obchodná spoločnosť I., v čase doručovania napadnutého uznesenia súdom prvého stupňa nepreukázala, že je právnym nástupcom J. P. a teda účastníkom exekučného konania pre tento úsek konania, preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak jej nedoručil

napadnuté uznesenie. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm.b/ O.s.p. odvolanie odmietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala spoločnosť I., (ďalej len „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodňovala podľa § 237 písm.f/, g/ O.s.p. s tým, že účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom, resp. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Poukázala na to, že tvrdenie odvolacieho súdu, ohľadom nepreukázania svojho právneho nástupníctva po J. P. na základe „Zmluvy o postúpení pohľadávok z 19. júla 2005“ nie je správne. Okresný súd Košice II totiž uznesením z 20. septembra 2011 sp. zn. Er 2544/98, EX 1021/03 rozhodol, že pripúšťa, aby z exekučného konania vystúpil oprávnený P.J. a na jeho miesto vstúpila spoločnosť I., (dovolateľka). Ak mal odvolací súd pochybnosti o tom, kto je veriteľom, teda oprávneným, mal si k svojmu konaniu pripojiť príslušný spis. Dovolateľka žiadala, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Oprávnený, povinný a dotknuté osoby sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon pripúšťa dovolanie. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení vyvodit' nemožno.

Vzhľadom na obsah dovolania ako aj na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie netrpí niektorou z nich. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Vady konania v zmysle § 237 písm.a/ až e/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti postupu súdov nižších stupňov sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či dovolateľke bola v konaní odňatá možnosť pred súdom konať.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie procesne nesprávny postup súdu priečiaci sa zákonu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania.

K odňatiu možnosti dovolateľky pred súdom konať malo podľa jej názoru dôjsť tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 28. apríla 2011 č. k. Er 749/1999-344, pretože ju nepovažoval za subjekt, ktorý by bol oprávnený podať odvolanie, lebo podľa tvrdenia odvolacieho súdu v čase doručovania napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa dovolateľka nepreukázala, že bola právnym nástupcom J. P. a teda účastníkom exekučného konania pre tento úsek konania. Dovolateľka tvrdí, že podľa uznesenia Okresného súdu Košice II z 20. septembra 2011 sp. zn. Er 2544/98, EX 1021/03 sa stala účastníčkou konania a toto si mal odvolací súd preveriť.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva

tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 3 Exekučného poriadku proti inému, než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

Pri exekúcii predajom nehnuteľnosti podľa Exekučného poriadku v zmysle § 164 ods. 1, 2 rozvrh výťažku podlieha schváleniu súdom (§ 45). Súd rozhodne o schválení rozvrhu výťažku najneskôr do 60 dní. Proti rozhodnutiu súdu o rozvrhu výťažku je prípustné odvolanie. Rozhodnutie o rozvrhu výťažku sa doručí všetkým osobám a orgánom, ktoré mali byť predvolané na rozvrhové pojednávanie (§ 154 ods. 1), a osobám, o ktorých nárokoch sa rozhodovalo na tomto pojednávaní.

Podľa ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok) sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí (t. j. O.s.p.), ak tento osobitný predpis neustanovuje inak.

Štúdiom spisu dovolací súd zistil, že v predmetnej exekučnej veci uplatnil svoj nárok podľa § 140 ods. 2 písm.j/ Exekučného poriadku P.J. P., ktorý viedol voči povinnému I. G. dve exekučné konania : EX 943/00, Er 6940/00 pre vymoženie 50 000 Sk s príslušenstvom a EX 1021/03, Er 2544/98 pre vymoženie 500 000 Sk s príslušenstvom.

Okresný súd Košice II uznesením z 28. apríla 2011 sp. zn. Er 749/1999-344 rozhodol o námietkach proti rozvrhu výťažku podanými J. P. a okrem iného o nechválení rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľností. Proti tomuto uzneseniu bolo prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia; uznesenie bolo doručené aj J. P. a to 16. mája 2011 s tým, že

odvolanie proti nemu nepodal. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. Er 2544/98 vyplýva, že oprávneným v tejto veci je J. P., povinným I. G. pre pohľadávku 500 000 Sk s príslušenstvom. Súd poveril exekútora JUDr. J. H. vykonaním exekúcie 23. septembra 1998. Neskôr došlo k zmene exekútora v prospech JUDr. D.. Oprávnený, t. j. P.J. podaním doručeným súdu 15. augusta 2011 navrhol pripustiť zmenu účastníka, pretože svoju pohľadávku voči povinnému I. G. zmluvou o postúpení pohľadávok z 19. júla 2005 postúpil spoločnosti I.. Okresný súd Košice II uznesením z 20. septembra 2011 č. k. Er 2544/98-39 pripustil, aby z exekučného konania vystúpil oprávnený P.J. a na jeho miesto do exekučného konania vstúpila spoločnosť I. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29. decembra 2011.

Z uvedeného vyplýva, že až 29. decembra 2011, t. j. až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o zmene účastníctva sa stala spoločnosť I. účastníkom konania v právnej veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 2544/98 (porovnaj analogicky uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 248/2012, sp. zn. 5 Sžp 11/2013) a teda v čase rozhodovania Okresného súdu Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. Er 749/1999 uznesením z 28. apríla 2011 nebola spoločnosť I. právnym nástupcom P.J. Súd prvého stupňa správne doručoval uznesenie z 28. apríla 2011 č. k. Er 749/1999-344 P.J., ktorý svoju možnosť podať odvolanie nevyužil a v rámci plynutia jeho lehoty na odvolanie tak nemohla učiniť ani dovolateľka, pretože lehota na odvolanie plynie u každého účastníka samostatne (výnimku tvorí iba prípad doručenia rozhodnutia nerozlučným spoločníkom; o taký prípad však v danej veci nejde). Vzhľadom na uvedené dovolací súd uzatvára, že napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu nedošlo u dovolateľky k odňatiu možnosti konať pred súdom a konanie nie je zaťažené vadou podľa § 237 písm.f/ O.s.p.

Dovolateľka v dovolaní taktiež namietala vadu odvolacieho súdu podľa § 237 písm.g/ O.s.p., spočívajúcu v tom, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Bližšie svoju námietku dovolateľka neodôvodnila.

Podľa ustanovenia § 14 ods. 1, 2, 3 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú

okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Podľa ustanovenia § 15a ods. 1, 2, 3 O.s.p. účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. Účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa odseku 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. V námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Podľa ustanovenia § 36 ods. 1, 2, 3 O.s.p. v konaní pred súdom koná a rozhoduje senát, jediný sudca (ďalej len „samosudca“) alebo poverený zamestnanec súdu v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom (ďalej len „poverený zamestnanec súdu“). V konaní pred okresným súdom koná a rozhoduje samosudca alebo poverený zamestnanec súdu. V konaní pred krajským súdom ako súdom prvého stupňa koná a rozhoduje samosudca alebo poverený zamestnanec súdu; v odvolacom konaní koná a rozhoduje senát.

Z obsahu spisu nevyplýva, a napokon to ani dovolateľka vôbec nekonkretizuje, že by vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Dovolateľka vo veci vôbec ani nepodala kvalifikovanú (ani žiadnu inú) námietku zaujatosti sudcu (sudcov). Vo veci v konaní na odvolacom súde rozhodol senát 1 CoE pod vedením predsedu senátu JUDr. P. Tutka (z Rozvrhu práce na rok 2012 pre Krajský súd Košice vyplýva, že senát 1 CoE tvorili JUDr. Ladislav Čakoci, JUDr. P. Tutko a JUDr. Pavol Tkáč). To znamená, že vec bola rozhodnutá v senáte, tak ako to vyžaduje zákonné ustanovenie – § 36 ods. 3 O.s.p.

Dovolateľka nemala v dovolacom konaní úspech. Dovolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2014

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová